

koli ne storili kaj žalega, temuč da bi jih še le vabili na verte, in jim še kaj postregli, ne pa jih odganjali. Povedati je treba otrokom, da gnjezda razdirati in ptiče pobirati je zelo neusmiljeno, pa tudi zelo pregrešno, ker božjim stvaricam ne privošimo, da bi se nedolžno veselile, kakor jih je sam ljubi Bog ustvaril in jim dovolil, — pa tudi kako, — da jo je že marsikter prešern otrok hudo skupil, ker ni poslušal lepega opominjevanja, da bi ne lazil za ptiči. — Posebno pa naj učenik razloži otrokom, kako zelo nam koristijo ptice, in da nam posebno spomladi pri sadjoreji toliko storé, kar bi tisuč in tisuč človeških rok ne moglo storiti. Pové naj se učencom, kako, postavim, senica pobere s svojo družinico na dan več tisuč gosenc, ktere bi se kmali zelo pomnožile in nam sadje požerle; kako kraljiček ali poletni steržek prav skerbno preišče vse merčese po drevju, in sicer po letu in po zimi, — tako tudi plezavti, kateri jih celó izpod skorje prav umetno pobirajo; kako tudi vrabec, akoravno se nam zdi, kakor da bi bil siten in nepotreben ptič, nabere s svojo tovaršico za gnjezdo v enem tednu okoli 2000 gosenc; kako da škorci, kavke, vrane, šoge, srakoperji i. t. d. pobirajo kebre, da sove lové mlade miši, in da vse druge drobne ptice imajo večidel celo leto za živež žizke, červe, polže, pajke i. t. d., kakor pastaričice, drozgi, muharji, steržki, repaljšice, škerjanci, šinkovci, sternadi, lastovke i. t. d. Kaže naj se učencom, kako nektere ptice iščejo teh merčesov, druge drugih, — kako jih nektere pobirajo s perja, kako jih nektere vertajo iz skorje, kako jih nektere lové po zraku, kako jih nektere kopljejo iz zemlje — vsaka po svoji navadi in umetnosti, kakor jim je odločil in naročil neskončni stvarnik. —

Zastavica.

Jaz znan sem ptič — takó sloveč,
 Da marsikdo se mene kliče;
 Narobe bran veljam še več,
 Pa slavohlepje me ne miče;
 Rastline, ž'vali vse redim,
 Celó govoru moč delim.

Balantinov.

Uganjka **zastavice** v 4. listu: Posel — osel.